

जलक्री

फल इति भाषा ॥ (जले कण्टकः शुच-
रिव ।) कुम्भीरः । इति हारावली । ७६ ॥
जलकपिः, पुं, (जले कपिरिव ।) शिशुमारः ।
इति हारावली । ७७ ॥
जलकरङ्कः, पुं, (जलपूर्णः करङ्कः । मध्यपदलोपि-
समासः ।) नारिकेलफलम् । (जले करङ्कः
अशुभ्यनारिकेलफलास्थि इव ।) पद्मम् । शङ्खः ।
जललता । मेघः । इति मेदिनी । के, २२८ ॥
जलकल्कः, पुं, (जलस्य कल्क इव ।) जम्बालः ।
इति हारावली । २०५ ॥
जलकाकः, पुं, (जले जलस्य वा काक इव ।)
पक्षिविशेषः । पानीकौडि इति भाषा ॥ तत्-
पद्यायः । दायूहः २ कालकण्टकः ३ । अस्य
मांसगुणाः । क्षिप्तं गुरु हिमं वृष्यं मांसं
जलपचिगन्तु वातहरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
जलकाङ्गः, पुं, स्त्री, (जलं काङ्गति अभिलषतीति ।
जल + काङ्ग + “कर्मण्यप” ॥ ३ । २ । १ ।
इत्यण् ।) हस्ती । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
जलकाङ्गु, [न] पुं स्त्री, (जलं काङ्गति अभि-
लषतीति । काङ्ग + णिनिः ।) हस्ती । इति
हारावली । १४ ॥ जलभिलाषिणि, त्रि ॥
जलकान्तारः, पुं, (जलमेव कान्तारं दुर्गमपथो
यस्य यस्मै इति वा । जलाधिष्ठालत्वादेवास्य
तथात्वम् ।) वरुणः । इति हेमचन्द्रः । २ । १०२ ॥
जलकामुकः, पुं, (जलस्य कामुकः अभिलाषुकः ।)
कुटुम्बिनीटवः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (स्त्री,
अर्कपुष्पी । यथा, भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे
प्रथमे भागे ।
“अर्कपुष्पो क्रूरकर्मा पयस्या जलकामुका ॥”)
जलकिराटः, पुं, (जले किरः शूकर इव व्यटति
गच्छतीति । व्यट + अच् ।) ग्राहः । इति
हारावली । ७७ ॥
जलकुम्भी, स्त्री, (जले कुम्भ इव । ततः स्त्रियां
जातित्वात् ङीम् ।) गङ्गाचिह्नी । इति हारा-
वली । ८६ ॥
जलकुम्भः, पुं, (जले कुम्भः पक्षिविशेष इव ।)
जलचरपक्षिविशेषः । कोडापाखी इति भाषा ॥
तत्पण्यायः । कोयटिः २ शिखरी ३ । इति
हेमचन्द्रः ॥
जलकुन्तलः, पुं, (जलस्य कुन्तलः केश इव ।)
शैवालम् । इति भूरिप्रयोगः ॥ (शैवालशब्देऽस्य
विततिर्विधेया ।)
जलकूपी, स्त्री, (जलस्य कूपीव ।) कूपगर्गः ।
पुष्करिणी । इति मेदिनी । पे, २४ ॥
जलकूर्मी, पुं, (जले कूर्म इव । प्रवससमये कूर्म-
स्यैव दृग्भ्रमादस्य तथात्वम् ।) शिशुमारः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
जलकेशः, पुं, (जलस्य केश इव ।) शैवालम् ।
इति हारावली । १०६ ॥
जलक्रीडा, स्त्री, (जलेन जले वा क्रीडा ।)
नद्यादौ पयस्यादिभिः सह जलनिःक्षेपादि-
रूपक्रीडा । तत्पण्यायः । करपात्रम् २

जलज

थायुची ३ करपत्रिका ४ । इति हारा-
वली । ११६ ॥ (यथा, महाभारते । १ ।
१२८ । ३६ ।
“सहिता भ्रातरः सर्वे जलक्रीडामवाप्नुमः ॥”)
जलगुल्मः, पुं, (जलस्य गुल्म इव ।) जलावर्तः ।
कच्छपः । जलचत्वरम् । इति मेदिनी । मे,
६० ॥
जलङ्गः, पुं, (जलं गच्छतीति । जल + गम् + ङः ।
ततो सुम् ।) महाकालः । लताविशेषः । इति
राजनिर्घण्टः ॥
जलङ्गमः, पुं, (जलं ग्रामान्तजलभूमिं गच्छ-
तीति । जल + गम् + “गमच्” ॥ ३ । २ । ४७ ।
इति खच् सुम् च । ग्रामान्तवासित्वादेवास्य
तथात्वम् ।) जनङ्गमः । चाण्डालः । इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥
जलचारी, [न] पुं, (जले चरतीति । चर +
णिनिः ।) मत्स्यः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ जल-
चरे, त्रि । (यथा, रामायणे । ३ । १५ । ६ ।
“दृष्टुः सहिता रथं तद्गमं योजनायतम् ।
शरारिहंसकुररैराकीर्णं जलचारिभिः ॥”)
जलजं, स्त्री, (जले जायते इति । जन + ङः ।)
पद्मम् । (यथा, कुमारः । २ । ३० ।
“वाचस्यतिरुवाचेदं प्राञ्जलिर्जलजासनम् ॥”)
शङ्खः । इति मेदिनी । जे, २४ ॥ (यथा,
रघुः । ७ । ६३ ।
“ततः प्रियोपात्तरसेधरौ ह्ये
निवेश्य दधौ जलजं कुमारः ॥”)
लोणारम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
जलजः, पुं, (जले जायते इति । जल + जन् + ङः ।)
मत्स्यः । इति शब्दचन्द्रिका । (यथा, रामा-
यणे । २ । ६१ । २२ ।
“स तादृशः सिंहवलो वृषभाक्षो नरर्षभः ।
स्वमेव हतः पित्रा जलजेनात्मनो यथा ॥”)
जले निवासात् कुम्भीरशिशुमारादयः । एषां
मांसगुणाः । गुरुत्वम् । उष्णत्वम् । मधुरत्वम् ।
क्षिप्तत्वम् । वातनाशित्वम् । युक्तवर्द्धनत्वम् ।
इति राजवल्लभः ॥ हिज्जलवृक्षः । शैवालः ।
वानीरवृक्षः । शङ्खः । इति राजनिर्घण्टः ॥
जुपीलुः । इति भावप्रकाशः ॥ कर्कटमीन-
कुम्भराशयः मकरशेष्टाङ्घ्रि । इति दीपिका ॥
जलजाते, त्रि । (यथा, हरिवंशे । ६७ । ३२ ।
“जलजेः प्राणिभिः कीर्णा जलजेर्भूषितां गुणैः ।
जलजेः कुसुमैश्चित्रां जलजेर्हरितोदकाम् ॥”)
जलजन्तुः, पुं, (जलजातो जन्तुः ।) जलजप्राणी ।
तत्पण्यायः । यादः २ । इत्यमरः । १ । १० । २० ॥
जलजन्तुका, स्त्री, (जलजो जन्तुः । ततः संज्ञायां
कन् । स्त्रियां टाप् ।) जलौका । इति भरतः ॥
जलजम्ब, [न] स्त्री, (जले जम्ब यस्य ।) पद्मम् ।
इति हेमचन्द्रः । ४ । २२८ ॥ (शावरकन्दके, पुं ।
तद्वयथा, —
“जन्तुका जलजम्बा च तथा शावरकन्दकम् ॥”
इत्युत्तरस्थानेऽष्टादशेऽध्याये वाभटेनोक्तम् ॥)

जलध

जलजम्बूका, स्त्री, (जलप्रधाना जम्बूका चूड-
जम्बूः ।) चूडजम्बूः । इति भावप्रकाशः ॥
भूज्जाम इति वनजाम इति च भाषा ॥
जलजिङ्गः, पुं, (जङ्गा खाद्यहृणासमर्थां जिङ्गा
यस्य । ङस्य लः ।) नृकः । इति हारावली । ७६ ॥
जलडिम्बः, पुं, (जले डिम्ब इव ।) शम्बूकः ।
इति हारावली । ११२ ॥ (शम्बूकशब्देऽस्य
विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)
जलतापिकः, पुं, (जलतापिन् + संज्ञायां कन् ।)
इक्षीशमत्स्यः । काकचीमत्स्यः । इति शब्द-
रत्नावली ॥
जलतापी, [न] पुं, (जलेऽपि तपति प्रकाशयती-
वेति । तप + णिनिः ।) इक्षीशमत्स्यः । इति
शब्दरत्नावली ॥
जलतालः, पुं, (जलं अगाधसलिलं तलति व्याश्रय-
त्वेन गच्छतीति । तल + अण् ।) इक्षीश-
मत्स्यः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
जलतित्तिका, स्त्री, (खल्पा तित्ता तित्तिका ।
खल्पर्यै कन् । जलप्रधाना तित्तिका ।)
शूलकीटवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
जलवा, स्त्री, (जलात् जायते इति । जै + कः ।)
वृक्षम् । इति हारावली । ४० ॥
जलदः, पुं, (जलं ददातीति । दा + कः ।) मेघः ।
(यथा, मेघदूते । १३ ।
“मार्गं तावत् शृणु कथयतस्त्वत्प्रयाणानुरूपं
सन्देशं मे तदनु जलदः श्रोत्र्यश्च श्रोत्रपेयम् ॥”)
सुक्तकम् । इति मेदिनी । दे, २६ ॥ (यथा, —
“अमृता-नागर-सहचर-भद्रोत्कट-पञ्चभूल-
जलदजलम् ।
इत्युत्तरीतं मधुयुक्तं निवारयति स्तुतिकावृक्षम् ॥”
इति वेदकचक्रपाणिनिसंग्रहे स्तुतिकाधिकारे ॥
शाकडीपान्तर्गतवर्षविशेषः । यथा, महा-
भारते । ६ । ११ । २२—२३ ।
“वर्षाणि तेषु कौरव्य ! समोक्तानि मनीषिभिः ।
महामेरुमहाकाशो जलदः कुसुदोत्तरः ।
जलधारो महारज ! सुकुमार इति स्तुतः ॥”)
जलदागमः, पुं, (जलदानां मेघानां आगम
आगमनं यच्च ।) वर्षाकालः । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (यथाह वररुचिः ।
“भद्रं कृतं कृतं मौनं कोकिलैर्जलदागमे ।
दृष्टुं रायच वक्तास्त्वच्च मौनं हि शोभनम् ॥”)
जलदाशनः, पुं, (अश्रयते भक्ष्यते इति । अश् +
कर्मणि श्युट् ।) जलदानां मेघानामाशनः ।
मेघाः शालपत्रं भक्षयन्तीति प्रसिद्धेः ।) शाल-
वृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
जलधरः, पुं, (धरतीति धरः । धृ + अण् ।
जलस्य धरः ।) मेघः । (यथा, महाभारते ।
१ । १३५ । १८ ।
“नभो जलधरेर्ह्रीं साङ्गारक इवांशुमान् ॥”)
सुक्तकम् । इत्यमरः । १ । ३ । ७, २ । ४ । १५६ ॥
यमुदः । इति हेमचन्द्रः ॥ तिनशृङ्खः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ जलधारिणि, त्रि ॥